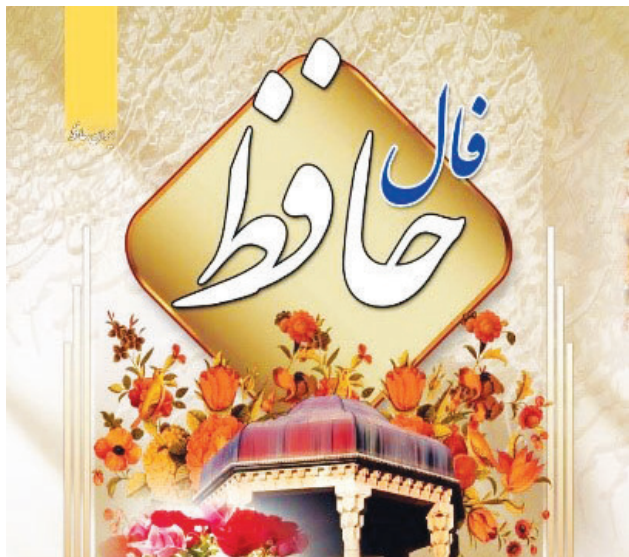

امروز شما

مهر

به زودی با لجبازی و بی‌منطقیات، دوست یا همسرت را کلافه می‌کنی. بهتر است کمی با خودت خلوت کنی و در رفتار ت تجدیدنظر کنی.

آبان

عشق با خود طوفانی دارد که از آن نمی‌توان گریخت. ممکن است این طوفان در ابتدا یا انتهای آن باشد اما به‌رحال بدون طوفان نخواهد بود. اگر سری به سلامت می‌خواهی باید از آن حذر کنی.

آذر

این پر خاشگری و هیجان ظاهری است. در اعماق او احساس عاطفی رقیق و نابی وجود دارد که باید آن را کشف کرد. هرگز نمی‌توان بر اساس ظاهر آدمها قضاوت کرد.

دی

چاره‌ای نیست. وقتی واقعیتی را نمی‌توانی عوض کنی، باید با آن کنار بیایی. به جای اینکه اعصاب خودت را فرسوده کنی سعی کن با نگاهی متفاوت به اطرافت بنگری.

بهمن

به هر کسی اعتماد نکن. بعضی مواقع صداقت و یکرنگی تو به دیگران این اجازه را می‌دهد که از رفتار تو سوءاستفاده کنند.

اسفند

احساس عاطفی تازه پیدا می‌کنی که تا حدودی ناشناخته است. باید مثل جسم از روح خود نیز مراقبت کرد و آن را در مسیری انداخت که موجب رشد و کمال آن باشد.

شهر وند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع

toloudaily@gmail.com ارسال

کنید تا در روزنامه درج گردد

کشف مومیایی طناب پیچ شده در مقبره زیرزمینی

باستان‌شناسان پرو خبر از کشف یک مومیایی عجیب طناب پیچ شده در ۱۶ مایلی پایتخت این کشور در شهر لیمادادند. به گزارش ایران آنلاین به نقل از دلی استار، مومیایی که به شکل عجیبی طناب پیچ شده، نشان می‌دهد که قربانی در زمان مرگ بر اساس یک الگوی شگفت‌انگیز در مقبره زیرزمینی در عمق ۴٫۱ متری زمین و اتاقی ۳ متری به خاک سپرده شده است. به گفته محققان مومیایی عجیب از سایت باستان‌شناسی «کاجامار کیلا» به‌دست آمده که زمانی از خانه‌های خشتی و گلی پوشیده بوده و قدمت آن به ۱۲۰۰ سال پیش بازمی‌گردد.

پروفیسور «ون دال» از تیم باستان‌شناسی در این باره گفت: ویژگی عجیب این مومیایی این است که تمام بدن با طناب بسته شده و قربانی در زمان مرگ صورتش را با دست‌های خود پوشانده که نشان از تشییع غیرعادی بر اساس الگوی های محلی دارد. مقبره زیرزمینی که این مومیایی در آن پیداشده دارای گلدان‌های سرامیکی و ابزار سنگی نیز بود. پرو میزبان صدها مکان باستان‌شناسی است که از فرهنگ‌هایی که هم

کشف طلای زینتی متعلق به دوران نقرتیتی

باستان‌شناسان یک آویز طلا متعلق به دوران نقرتیتی، زن فرعون آختاتون و شریک سلطنت او، در مقبره‌های عهد برنز در قبرس کشف کردند. به گزارش خبرنگار فرهنگی مهر از پایگاه اطلاع رسانی هریتیج دلی، باستان‌شناسان دانشگاه گوتنبرگ سوئد حفاری دو مقبره متعلق به عهد برنز در شهر تکیه خاله سلطان قبرس را با کشف بیش از ۱۵۰ اسکلتن انسانی و حدود ۵۰۰ شی باستانی از جمله طلای زینتی، سنگ جواهر و سرامیک به مدت بیش از ۳ هزار سال در این هیئت سوئدی از سال ۲۰۱۰ تاکنون چند مرحله حفاری در قبرس انجام داده است. باستان‌شناسان این گروه در سال ۲۰۱۸ در این منطقه دو قبر زیرزمینی با شمار زیادی اسکلتن انسانی کشف کردند. از آنجاکه این استخوان‌ها به مدت بیش از ۳ هزار سال در خاک شور بوده و شکننده شده بودند، مدیریت یافته‌های این حفاری به ظریف‌کاری نیاز داشت و بیش از چهار سال طول کشیده علاوه بر اسکلتن ۱۵۵ نفر، تیم باستان‌شناسان ۵۰۰ شی نیز کشف کردند. اسکلتهای و اشیاء تشریفاتی لایه به لایه روی هم چیده شده بودند که نشان می‌دهد این قبرها برای چند نسل مورداستفاده قرار گرفتند. پیتر فیشر، سرپرست این عملیات حفاری، می‌گوید: یافته‌ها نشان می‌دهد این قبرها مقبره‌های خانوادگی نخبگان حاکم بر شهر بودند. به‌عنوان مثال ما اسکلتن یک کودک ۵ ساله را با گردنبنده، گوشواره و تاج طلا پیدا کردیم. این بچه احتمالاً فرزند یک خانواده قدرتمند و ثروتمند بوده است. باستان‌شناسان با مقایسه طلاهای زینتی پیداشده در این دو مقبره، با یافته‌های مشابه در مصر، موفق شدند قدمت آن‌ها را تعیین کنند.

راه‌اندازی آرشو برخط برای برنزه‌های پراکنده بنین در جهان

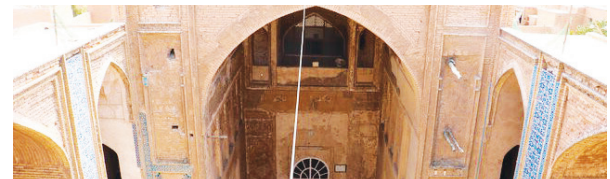

اطلاعات مربوط به گنجینه برنزه‌های بنین که در سراسر جهان پراکنده هستند، تا پایان سال آینده میلادی در یک آرشو برخط گردآوری می‌شود. به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا از خبرگزاری رویترز، یک آرشو آنلاین شامل اطلاعاتی درباره هزاران قطعه برنز بنین که در موزه‌هایی در سراسر جهان به نمایش گذاشته شده‌اند، پایان سال آینده میلادی در دسترس علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت. برنزه‌های بنین که امروزه در شان را عمدتاً در کشورهای اروپایی باید گرفت از مهم‌ترین میراث تاریخی آفریقا هستند، میراثی که در دوران استعمارگری از شهر بنین نیجریه به غارت رفتند. به نقل از موزه بریتانیا این مجسمه‌ها دستکم از قرن شانزدهم میلادی به بعد ساخته شدند. باربارا پلانکنشتاینر (Barbara Plankensteiner)، مدیر موزه فرهنگ و هنر جهانی که سرپرستی پروژه فهرست بندی برنزه‌های بنین در سراسر جهان را بر عهده دارد، می‌گوید تاکنون داده‌هایی از ۱۱۰ موزه جهان دریافت کرده است. وی در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز گفت: سال‌ها بود می‌خواستیم کاری کنیم تا مجموعه برنزه‌های بنین که در سراسر جهان پخش و پراکنده هستند در یک پلتفرم واحد و دیجیتال به نمایش گذاشته شوند. این آرشو منبعی اصلی برای تحقیق و مطالعه درباره هنر

خواندن

شمس یزد کجاست؟

دیواری بقعه سید شمس‌الدین به لحاظ تاریخی بسیار مهم هستند، می‌گوید: در میان این یادگاری‌ها دو بیت از حافظ شیرازی دیده می‌شود که تاریخ ۸۶۷ هجری قمری دارد و نویسنده‌اش شهاب‌الدین جلال‌الدین سمنانی است. وی با استاد به نوشته‌های ایرج افشار می‌گوید: این دو بیت جزو قدیمی‌ترین یادگاری‌های دیواری از اشعار حافظ است. ایرج افشار نه تنها این نوشته را خاص عنوان کرده بلکه نسبت به نگهداری و حفاظت از آن نیز تأکید داشته است. دو بیت مذکور این است: «خیز و در کاسه زر این طربناک انداز / پیش زان که شود کاسه سر خاک انداز / عاقبت منزل ما وادی خاموشان است / وفات می‌کند»

حالیاً غلغله در گنبد افلاک انداز» امیری بایان این که بخشی از زیبایی بقعه سید شمس‌الدین مدیون همسرش است، می‌گوید: با وجود این که مرمرهای خوبی در یزد (مخصوصاً در توران‌پشت) وجود داشته، اما همسر سید شمس‌الدین که دختر وزیر بود، برای این بقعه از تبریز سنگ مرمر تراش‌خورده و حجاری شده آورده است که هم‌اکنون زینت‌بخش این بنای نفیس است. وی اضافه می‌کند: پس‌از این که سید شمس‌الدین در تبریز از دنیا رفت، او را به یزد آوردند و در مدرسه خودش در وقت نامه مدرسه رکبیه نیز سخن ازالتاب شمسیه رفته است.»

اما مدفن و محل سید شمس‌الدین کجاست؟ این میراث تاریخی در محله چهارمنار یزد که یکی از محلات تاریخی و قدیمی و در محدوده بافت تاریخی به شمار می‌رود قرار دارد و به نوعی نگین تاریخی و ارزشمند محله چهارمنار است. این میراث تاریخی جزو بناهایی با معماری فاخر و دل‌نشین است که نه تنها نظر کارشناسان و متخصصان ایرانی بلکه غیر ایرانی را نیز به خود جلب می‌کند و علاوه بر کالبد معماری این بنا، تأثیرات فرهنگی سید شمس‌الدین قابل توجه است.

قدیمی‌ترین دیوارنوشته حافظ در یزد
«حمیدرضا امیری» پژوهشگر تاریخ و فرهنگ یزد در گفت‌وگو با ایسنا به وقف نامه جامع‌الخیرات اشاره می‌کند که در آن به ذکر موقوفات سیدرکن‌الدین و فرزندش سید شمس‌الدین پرداخته شده است، می‌گوید: نسخه‌ای از این وقف نامه چند دهه پیش از دل دیواری در روستای عزآباد بیرون آمد، و هم‌اکنون در کتابخانه وزیری یزد نگهداری می‌شود؛ و متن آن به همت استاد ایرج افشار در مجله فرهنگ ایران‌زمین و نیز کتاب یادگارهای یزد به چاپ رسیده است. وی با اشاره به این که مجموعه شمسیه در قرن هشتم هجری قمری بنا شده است، عنوان می‌کند: ذکر این نکته را حائز اهمیت است که در پایه ستون‌های همین بنای سید شمس‌الدین ۱۰۴۰×۴۰۰ سانتی‌متر به کاررفته است و اهمیت و جذابیت آن را در مباحث تاریخ معماری و باستان‌شناسی بیشتر کرده است و بیم آن می‌رود که در اندود و مرمت‌های بنا این خشت‌ها محو و پنهان شوند. این فعال حوزه میراث فرهنگی بایان این که یادگارهای

عکس روز:

ریگه ملک

سیستان و بلوچستان